

نویسندگان : آلیاچوگاتیا «Alia Chaughtai»، مریم آلی «Marium Alia»
منبع و تاریخ نشر: الجزیره «2023-03-08».
برگردان : پوهندوی دوکتور سیدحسام «مل» .

روز جهانی زن : محرمیت زنان افغانستان

International women's Day: the exclusion of Afghanistan's women

«80» درصد دختران و زنان جوان افغان در سن مدرسه - که در مجموع 2.5 میلیون نفر هستند - همچنان از مدرسه بازمانده اند.

Eighty percent of school-aged Afghan girls and young women – totalling 2.5 million people – continue to be out of school

میلیون‌ها دانش‌آموز دختر افغان بیش از یک سال است که پس از ممنوعیت توسط طالبان، قادر به تحصیل در مدارس متوسطه و دانشگاه‌ها نیستند .
سازمان ملل متحد روز چهارشنبه گفت که افغانستان تحت حکومت طالبان "سرکوبگرترین کشور جهان" برای حقوق زنان است و مقامات زنان و دختران را در خانه‌هایشان به دام می‌اندازند .

رزا اوتونبایوا، رئیس نمایندگی سازمان ملل در افغانستان در بیانیه‌ای به مناسبت روز جهانی زن گفت: «مشاهده تلاش‌های روشمند، آگاهانه و سیستماتیک آنها برای بیرون راندن زنان و دختران افغان از عرصه عمومی بسیار ناراحت کننده است».

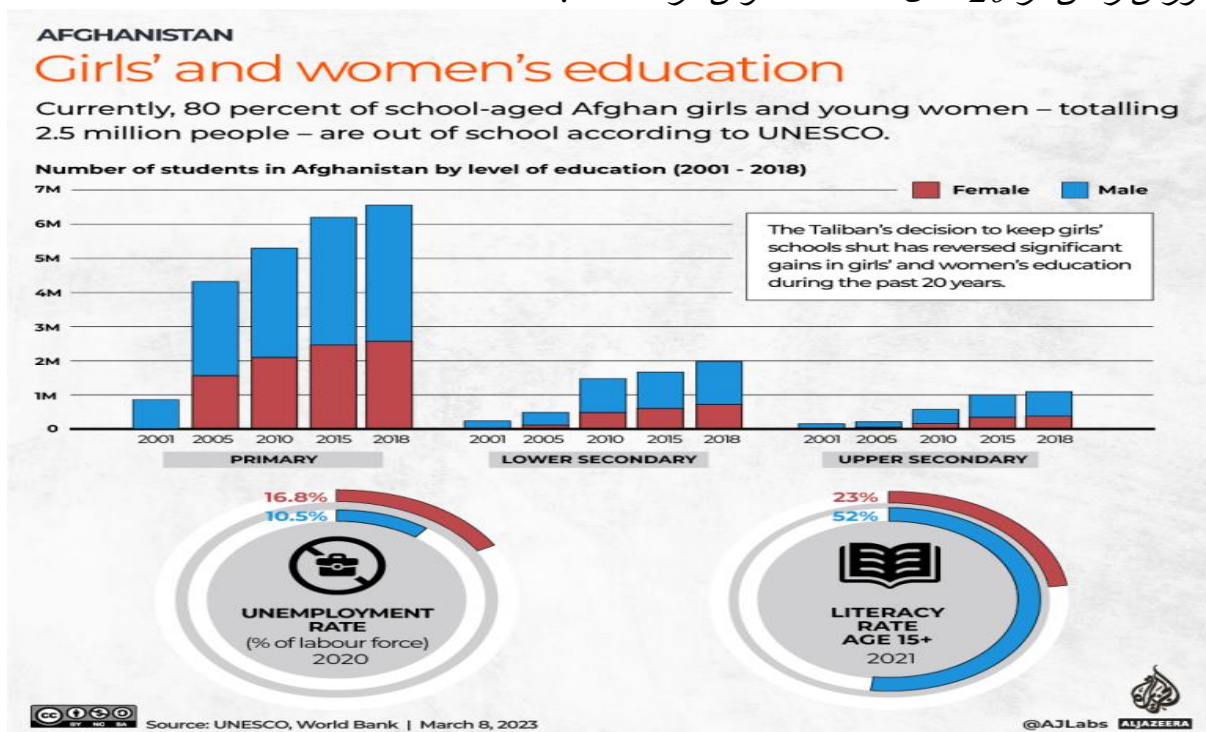
2.5 میلیون دختر از مدرسه بازمانده اند

طالبان از زمان به قدرت رسیدن در سال 2021، دختران بالای صنف ششم را از رفتن به مدارس منع کرده است.

حاکمان طالب در ابتدا کمبود معلم، نبود زیرساخت مدارس برای تفکیک جنسیتی و دلایل دیگر را برای ادامه تعطیلی مدارس عنوان کردند. به مدارس ابتدایی اجازه فعالیت داده شد.

برخی از رهبران ارشد طالبان خواستار بازگشایی مدارس شده اند و می‌گویند که هیچ دلیل موجهی در اسلام برای این ممنوعیت وجود ندارد. بر اساس گزارش **یونسکو**، در حال حاضر، 80 درصد از دختران و زنان جوان افغانستان در سن مدرسه - که در مجموع 2.5 میلیون نفر است - از تحصیل بازمانده اند.

تصمیم طالبان برای بسته نگه داشتن مدارس دخترانه، دستاوردهای قابل توجهی را در آموزش زنان در 20 سال گذشته معکوس کرده است.

زندگی با عزت

حسنا جلیل زمانی که طالبان برای اولین بار در سال «1996» به قدرت رسیدند، 10 سال هم نداشت. در دوران حکومت آن زمان طالبان بین سال‌های {1996 تا 2001}، تحصیل زنان ممنوع بود، به استثنای آموزش موضوعات دینی. **جلیل** از یک روستای دورافتاده در جنوب شرقی ولایت

غزنی یکی از کسانی بود که تحت تأثیر این ممنوعیت قرار گرفت. او که مصمم به ادامه تحصیلش بود، به یک برنامه آموزشی مذهبی مبتنی بر جامعه که در داخل مسجدی که برنامه درسی رسمی را بدون اطلاع مقامات طالبان آموزش می داد، پیوست.

او به یاد می آورد که همه بچه ها باید آماده باشند تا کتاب های مذهبی خود را بیرون بیاورند و کتاب های دیگر خود را در صورت حمله مقامات طالبان به مسجد پنهان کنند.

امانه شناس، معلم 45 ساله، در مدرسه ای در کابل کتاب جمع آوری می کند [فایل: ابراهیم نوروژی / عکس AP]

نفس یا ساه مان قطع می شد، چون نمی دانستیم که اگر طالبان بفهمند چه اتفاقی می افتد، آیا یکی از ما اشتباه می کرد و آیا می دانستند که چه چیزی داخل کیفمان است. **جلیل** به یاد می آورد. او افزود: «آن وقت است که می توانی وحشیگری را در کودکی احساس کنی».

پس از سقوط طالبان در سال (2001)، **جلیل** تحصیلات خود را ادامه داد و در رشته فیزیک از دانشگاه کابل فارغ التحصیل شد.

در سال 2018، در سن «26» سالگی، **جلیل** اولین زنی بود که تا به حال به یک مقام عالی وزارتی در افغانستان منصوب شد و به عنوان معاون وزیر سیاست در وزارت امور زنان خدمت کرد. او به بخش های مختلف دولتی از جمله وزارت نفت و دفتر رئیس جمهور خدمت کرد.

جلیل ماه ها قبل از سقوط کابل به دست طالبان

در ماه اگست 2021، با کمک هزینه تحصیلی از سوی دولت به ایالات متحده نقل مکان کرده بود. بر ماه سپتامبر، طالبان وزارت امور زنان را با وزارت امریه معروف و نهی از منکر جایگزین کردند. فاصله 20 ساله بین دو دوره تسلط طالبان، مردم را تغییر داد.

این درک وجود داشت که چگونه یک فرد، اعم از زن و مرد، می‌تواند از حقوق اساسی خود برخوردار باشد و با عزت زندگی کند

«تنها تفاوت این است که صدای زنان از قبل بلندتر است و در خیابان‌ها حضور خواهند داشت. زنان در دهه 1990 ساکت‌تر بودند و پس از وقتی صحبت از طرف طالبان می‌شود، هیچ تفاوتی وجود ندارد».

زنان در جریان تظاهرات در کابل علیه ممنوعیت تحصیلات دانشگاهی برای زنان شعار می‌دهند [فایل AP Photo]:

بر اساس داده‌های گردآوری شده توسط مؤسسه صلح ایالات متحده (USIP)، از اوت 2021، طالبان بیش از 80 فرمان صادر کرده‌اند که بسیاری از آنها کنترل این گروه را بر زنان افغان تشدید کرده‌اند.

به گفته USIP، برخی از این دستورات شامل بستن مدارس دخترانه، محدود کردن آزادی رفت و آمد زنان و ممنوعیت از تصدی زنان در مشاغل عمومی است.

آمریکا و غرب مسئول این وضعیت هستند.

محبوبه سراج، یک فعال، در حالی که ده ها هزار افغان در پی بازگشت طالبان به قدرت از کشور فرار کردند، زندگی و کار در کشور خود را انتخاب کرد. او امیدوار است با هر ظرفیتی که می تواند تغییر ایجاد کند.

سراج گفت: «ما در غم و ناامیدی مطلق هستیم، اما منتظریم ببینیم چه اتفاقی خواهد افتاد.

سراج گفت که با محرومیت زنان از دانشگاه ها در ماه دسامبر، این امر منجر به کمبود نیروی متخصص از جمله در بخش بهداشت خواهد شد

او گفت: «این [ممنوعیت تحصیل زنان] به معنای واقعی کلمه کشور را به سمت ویرانی سوق می دهد.

یک سرباز طالبان در حالی که یک زن از جلوی کابل می گذرد نگرهبانی می دهد [فایل]:
ابراهیم نوروزی/عکس [AP]

انیسا شهید با تلویزیون آمو مستقر در ایالات متحده کار می کند. او به همراه بسیاری دیگر از خبرنگاران، فعالان جامعه مدنی و سربازان پس از تسلط طالبان از کشور گریخت.

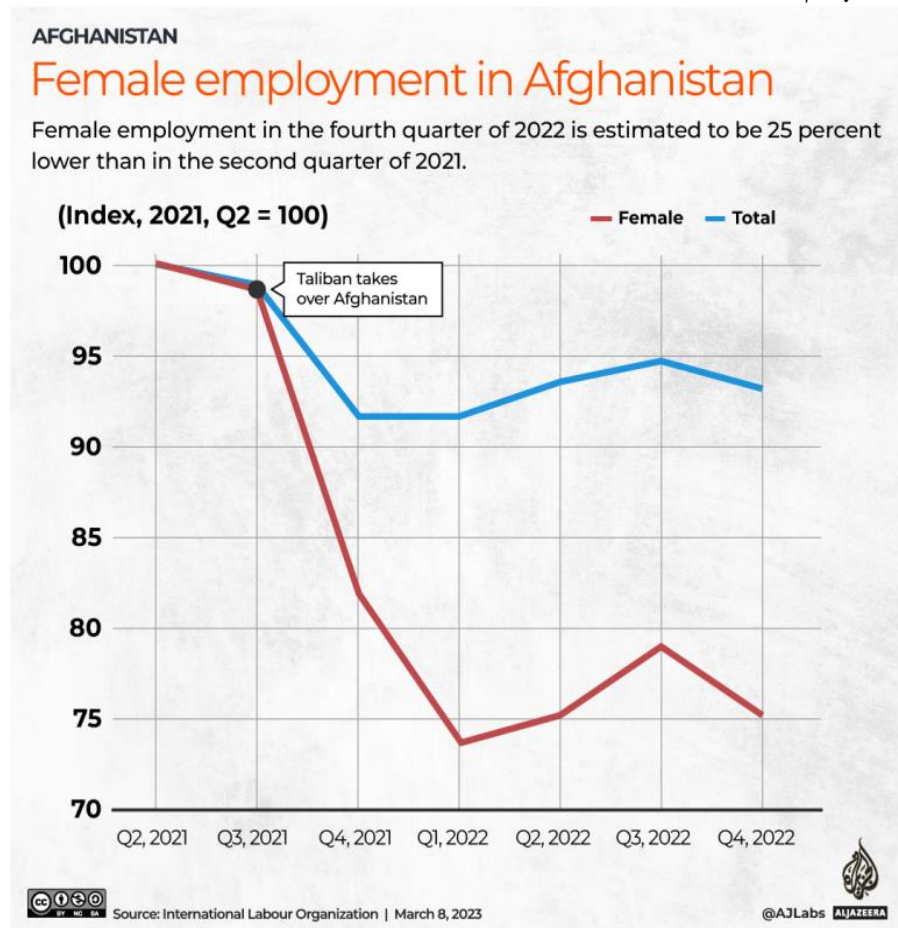
دولت قبلی افغانستان ده ها مشکل داشت، اما دختران حق داشتند درس بخوانند، کار کنند و در جامعه مشارکت کنند. انیسا گفت، اما طالبان تمام حقوق زنان را گرفته اند.»

محرومیت از تحصیل، کار و زندگی اجتماعی زنان را دچار مشکلات روانی کرده است. دختران مجبور به ازدواج می‌شوند. زنان افغان رها شده‌اند. آمریکا و غرب مسئول این وضعیت مردم به ویژه زنان افغانستان هستند. او گفت.

کاهش 25 درصدی اشتغال زنان

بر اساس برآوردهای سازمان بین‌المللی کار (ILO) از زمان فروپاشی دولت تحت حمایت غرب رئیس‌جمهور اشرف غنی در اوت 2021، اشتغال زنان در افغانستان یک چهارم کاهش یافته است.

رامین بهزاد، هماهنگ‌کننده ارشد سازمان بین‌المللی کار برای افغانستان، در بیانیه‌ای که همراه با گزارش 2022 آن در 7 مارس بود، گفت: «محدودیت‌ها برای دختران و زنان پیامدهای شدیدی بر تحصیل و چشم‌انداز بازار کار آنها دارد».

در دسامبر 2022، طالبان با صدور فرمانی، زنان را از کار در سازمان‌های غیردولتی منع کرد. بر اساس گزارش UNOCHA، زنان 35 تا 45 درصد از نیروی کار سازمان‌های غیردولتی در کشور را تشکیل می‌دهند.

با این حال، **جلیل گفت** که در مکان‌هایی که زنان اجازه کار دارند، مانند مراقبت‌های بهداشتی یا مشاغل خنگی، این کار را بر اساس توافقات شفاهی بین این سازمان و نمایندگان محلی طالبان انجام می‌دهند.

جلیل گفت: «آنها [طالبان] شفاهی آن را تأیید کردند و به خود این امکان را دادند که هر لحظه آن را پس بگیرند.»

یک قابله Save the Children به زرمینه 25 ساله، که پنج ماهه باردار است، یک معاینه قبل از زایمان در ولایت جوزجان در شمال افغانستان ارائه می دهد [پرونده Save the Children: از طریق AP Photo]

افغانستان زنده خواهد ماند یا جغرافیای خود را خواهد داشت

در ماه مه گذشته، زنان سازمان ملل تخمین زد که محدودیت‌های اعمال شده بر زنان به افغانستان یک میلیارد دلار خسارت وارد کرده است که تقریباً 5 درصد تولید ناخالص داخلی این کشور است.

بر اساس گزارش کمیساری عالی پناهندگان سازمان ملل متحد در امور پناهندگان، حداقل 2.7 میلیون افغان در سال 2021 از کشور فرار کردند و به سومین جمعیت آواره در جهان تبدیل شدند. ناامنی غذایی در مناطق روستایی و شهری افغانستان در بالاترین حد خود قرار دارد و بر اساس برنامه جهانی غذا، از هر سه نفر یک نفر گرسنه است و دو میلیون کودک دچار سوء تغذیه هستند.

یک زن افغان در حال تمیز کردن کفش های مشتری در یکی از خیابان های کابل [بایگانی: ابراهیم نوروژی/عکس] AP

سراج، این فعال، می گوید که فرار مغزها از افغانستان ضربه بزرگی برای افغانستان است . بسیاری از ده ها هزار نفری که فرار کردند، تحصیلات خوبی داشتند و در انواع مهارت های مهم آموزش دیده بودند .

سراج گفت: «ما بسیاری از گنجینه های ملی خود را از دست دادیم

سراج احساس می کند که آینده زنان و دختران به این بستگی دارد که جامعه جهانی و همچنین مردم افغانستان چقدر از تغییر در کشور حمایت می کنند .

اگر این تمایل وجود داشته باشد، افغانستان زنده خواهد ماند و نه تنها این، افغانستان زنده خواهد ماند. افغانستان پیشرفت خواهد کرد. من می توانم به شما قول بدهم. اما تا زمانی که تمایل وجود داشته باشد، برای تحقق آن به آن نیاز دارد.

===== **با تقدیم احترامات «09-03-2023»** =====

آلیا چغتای یک روزنامه نگار تعاملی است که متخصص

در روزنامه نگاری تصویری و اینفوگرافیک است. دنبال کنید

@aliachughtai //

مریم آلی